

Anotimpul al cincilea

Florin Pindaru

Anotimpul al cincilea

Plânge-n ochii noștri despărțirea surdă,
Plânge anotimpul desfrunzit pe ram
Se abate bruma rece peste-o ciurdă
Ne dezbară vara, nu mai ai balsam.

Palidă revine nostalgia toamnei
Tremurând alene, parcă ne îngână.
Dintre noi usucă vajnici brebenei
Și așterne-n loc, dor și mătrăgună.

Plouă picuri grei, plouă parcă ninge
Și mi-e frig de mine și mi-e ger de noi
Între anotimpuri dragostea se stinge
Ca un plâns greu, plâns de amândoi.

Vântul ne răzbate, dă să ne sfâșie
Și amorul nostru stavilă nu-i ține
Nori grozavi se-adună, stranie stihie,
Să anunțe jalea iernii care vine.

Nu-i în calendare, nu e nicăieri
Loc să ne mai simtă, timp să ne mai știe.
Dragostele noastre, alte primăveri
N-or să le-n florească, n-or să le învie.

Haide peste munți, haide peste ape
Să zidim secunde, să culegem timp
Din iubirea noastră poate o să scape
Vreun fior să-nvie în alt anotimp.